

గడుసు పెండ్లాడు

బ్ర. శ్రీ మల్లాది అచ్యుతరామశాస్త్రిగారిచే
రచియింపబడినది.

పబ్లిషరు, రంగా కృష్ణమ్మగారి కుమారుడు
వెంకటరత్నం.

నా.బుక్స్-స్టోర్ అండ్ పబ్లిషర్, విజవాడ.

కాపీరైట్. 1922. వెల 0-1-0.

శ్రీ లక్ష్మీవిలాస మద్రాసురకాల, బెజవాడ.

సంపూర్ణోత్తర రామాయణము

వెల 1-4-0

ఇందు శ్రీరాముడు సీతను నరణ్యమాలకు బంపుట మొదలుకొని శ్రీరామ నిర్యాణమువరకు సంపూర్ణ ప్రాయబడినది. ఇయ్యది యంతనకు సమంతేతను రచింపబడి యుండలేదు. ఇందు చాళిపోత, లక్ష్మణుడు సీతను నరణ్యమాల విడిచినప్పుడు, సీతయొక్క చింత, కుశలపుల యుద్ధము, హనుమత్సుగ్రీవులు కుశలపులతో బోరుట, శ్రీరామయముల సంభాషణ, ప్రతిష్ఠా నెరవేర్చుకొనుటకై శ్రీరాముడు లక్ష్మణుని పరిత్యజింపట మొదలగు విషయములు చక్కగా వ్రాయబడినవి. వరులకును, బ్రదర్శకులకును, మిగుల నుపకారము. ఇందు చక్కని పార్శ్వ కర్నాటక ముల్లు 80 చేర్చబడినది.

లయువారు:—

రంగా వెంకటరత్నం.

బుక్కు సెల్లర్ అండు పబ్లిషర్. తెజవాడ.

శ్రీ భీమశాస్త్రిశ్వానయః.
గ డు సు. పెండ్లా ము.

ఉ॥ శ్రీ గళు దేహమర్థము హరించిన శైలజ
పాదపద్మమాలీ
భోగినయానుతోమ్ముపయి ముద్దులుగుల్కైడు
లచ్చిపాదముల్
యాగమనేత నోట ననయంబు వసించెడు
తల్లియద్గులన్
సాగిలిమొక్కెదన్ గడుసు జాయ నెసంగక
యుండ వేతుగున్॥

గీ॥ గడుసు భార్యయకలవారి కష్టములను
చెప్ప వ్రాయగఁబూతిఁగా జేతిగాదు
కాని స్మరణకువచ్చిన వానివ్రాయ
బూససాధులు మడిఱోప మూసరెపుడు॥

ఉ॥ వ్రాసిన మాటలందుల నబద్ధములా నిజమా
కవిశ్వరుం

దీనున నానుచారివయి నేమియొక్కప్పునఁ
 జేసి యిట్లుగాఁ జేసి
 తీసెను చూడగావలయు స్త్రీపురుషాదులు
 న్యాయవృత్తిలో
 వ్రాసితివాస్తవం బనుభవంబునైన
 యదాధక మేగదా॥

గీ॥ ప్రాప్తనాజిత పాపసాభాగ్య గరిమ
 వలన గలుగును గయ్యాళిభార్య పుడమి
 గడుసుపెండ్లాముతోడను కాపురంబె
 నరక మనఁగనువేరొక్క టరయఁగలదె॥

గీ॥ గడుసుపెండ్లామె డయ్యంబు కాద జగతి
 గడుసుపెండ్లామె రక్కసికాద భువిని
 గడుసుపెండ్లామె యమదూత కాద జగతి
 గడుసుపెండ్లాము వేపుడా! వలదు వలదు॥

సీ॥ బియ్యముప్పును పప్పు వెలజెట్టి చాటుగా
 వెరువక పరుల కేవేళనమ్ము

మెడలోన వున్నైపూసలుదీసి తెగనమ్మి
 జీడీలుపప్పు బెల్లాలుకొనును
 గడియమైనగృహంబుకడ నుండమెల్లక
 కాలు నిల్వకపెత్త నాలకేగు
 పెద్దపిన్నలువచ్చి వీధిసావడినున్న
 వేళకేకల నింట వేయసాగు

గీ॥ కలవిలేనివి కల్పించి కలహమునకుఁ
 గాలు దువ్వచు మగడు పోట్లాడెననుచు
 హోరుహోరున నేడ్వగా బారువెట్టి
 గడుసుపెండ్లాము పోకల నుడువ వశమె॥
 త॥ మగనితోవాదులాడు పెడనూటలు బల్కు

సిగ్గువీడఁగా
 తెగఁబడుపెత్తనాల్పలిపి తీరదుచాకిరి
 యంచు చెంబులన్
 పగులగ్గొట్టిదేమనగ వ్రాతలు వాకిపు
 లూడ్వ భూముతే

లగగను బుద్ధులేమనగలం దగినట్టులె
చేసి తేననున్॥

గీ॥ కాపురంబున శీనాడు కాలుపెట్టు
కొంపకానాడె తిప్పలు కూడబెట్టు
కోడలుగృహప్రవేశమానాడె యుత్త
గారు గంగాప్రవేశమాగాదె యనగె॥

ఉ॥ తిమ్మినిబ్రహ్మాండేయువడిఁ దిమ్మిగ జేయును
బ్రహ్మ నెంతరో
షమ్మునమాటలాడిన విసంబును గ్రక్కుచు
మాటలాడు న్యాయమ్మున
కెప్పుడొట్టువడ దావిడిపట్టునె
యారునూరుగా
నమ్మిక నూరులారయిన నేగతివీడ
దదేరుపోయినన్॥

చ॥ కరణముకాపుకాపగు మగిండప్రకొట్టెలు
కొట్టెదోభిళి!

కరకరలాలికన్న మిడఁగానుపకారమె?
 యూరికెన్న సం
 బరమికఁ జాలుఁజాలు పెరవారలువిన్నను
 నవ్విపోదు ర
 ల్లరులిక మానుమంచను చలంబెపుడౌ గద
 ధూతకెన్నఁగా॥

5॥ తనయునిమీఁదకోపమునఁ దప్పెలనేలను
 గొట్టు భతకపై
 కినుకనుజూప నాత్మజుని గిల్లు సరేయను,
 మూల్గు, చానగా
 మనమను, వాడవారలతో మండిననీయిలు
 బాగటందు రీ
 వనితలు ఘోరులైన మగవారికిఁ బేరు
 ప్రతిష్ఠలుండునే॥

సీ॥ పెనిమిటి బియ్యలై ఘనతఁదెచ్చినగాని
 తరుణులవలన నల్లరులుకావె

మగఁడు పండితుఁడంచు మర్యాదఁ తెచ్చిన

తరుణుల వలన నల్లరులురావె

భతఁజన్నముజేసి కీర్తిఁదెచ్చినఁగాని

తరుణుల వలన నల్లరులురావె

కాంతుడుప్రభువంచు శ్వాతిఁదెచ్చినఁగాని

తరుణుల వలన నల్లరులురావె

సీ॥ వేయిమాటలికేల నీప్యధివిలోన

పరువు మర్యాదలిహమును పరము కర్మ

లాడువారలుపెట్టిన యదియ బిక్ష

గాన, గయ్యాళిదేవుఁడు! కట్టవలదు॥

సీ॥ ఆత్మమావల పొత్తు బొత్తుగాఁగిట్టదు

తోడికోడలెయుండ గూడదెప్పుడు

పదినెలు మగదల్లు బానలునట్టింట

తచ్చాడ కజ్జాలు తగులుకొలుపు

పసిసేయ దేహంబు భారమం చసఁచెప్పి

బాడనానట్టింట బుడుకొనును

ఇరుగింటి పొరుగింటి కరిగి తచ్చనలుచ్చ
రించిపోట్లాటలు పెంచనించు

గీ॥ వీరి జట్టునువారికి వారిజట్టు
వీరికిని ముడిపెట్టిన వేడ్కజూచు
వీలుగల్గిన జివ్వకు గాలునువ్వు
గడుసుపెండ్లము దేవుడా వలదు వలదు॥

గీ॥ ఎరువుసొన్నలు బెట్టుల బరువుచేటు
యెబెట్టగ మిక్కిలి తీపుచేటు
జొండునుక్కటిపోయిన నప్పుచేటు
లనుచు దెలియదు గయ్యాళు శారజగతి॥

గీ॥ భరణమాటకు నెదురాడ వలయున నెఱు
నోమె నోతుగుగయ్యాళి భామతార!
ఇతర నోముక ధాక్షత వేమరచిన
మగనికక్షతలేపూట మరచిపోరు
చ॥ ఎరువని కొన్నిభూషణము లెచ్చటనో
ప్రతిమాలి నెచ్చి సం

బరమునవానిఁ బెట్టుకొనిమైమరపైయవి
 కొన్ని బారవై
 చి రయమునకా రహస్యముగఁజేయగఁ
 గంసలవానికివ్వ వా
 జేరుగ ననంగ దండుగల నెప్పుడుబెట్టు
 గయాళిగంపలా॥

చ॥ వెలుపల నుండిన న్నగఁడు వేళకుకూడిడ
 లేడటంచుఁ గా
 గలగలలాడి తిట్టుకొని కాంతునికవ్వము
 లెన్న కేను నీ
 నెలదినము ల్ప్రియాసపడ నేటికి
 రెండు దినాలకూటికై
 మలమలమాడ్చు చుంటిరిదిమాడెను
 కారములేడదెట్లు చీ
 మలు గల వెట్టుతిందు గతిమాలిన
 కాపురమెన్నడైన నీ

యిలు తగులడ్డ పౌఖ్యము లభించును
 మీకును నాకుదైవమే
 వలను గలండానాకయిన వచ్చినచావును
 మీరుపొక్కుపో

రులు వదలించుకొంచును పరుండెద రెవ్వరి
 పంచనై ననా
 వలననె కష్టమబ్బు పెటనారలువచ్చినఁ
 జచ్చినట్లుగా
 గడగడ్డలాడిచేయుదురు కర్మము నా
 పొడయైన బొత్తుగా
 జడదికపూటకూర్లుతిని వచ్చెద
 మంగళస్మార మమ్మి నా
 వలనను దప్పులేదికను వచ్చినవా
 కానెవచ్చె యిదిక
 కొడుకునుగోడగడ్డలును కుంపటి నెత్తుదు
 రిప్పుడిట్లు నా

వలికిని గట్టి పెట్టుమరు పాడియొసంగెడి
 గోవునంచు దా
 జలజలకంట నీరమును జార్చుచు నేడ్చుచు
 రద్ది సేయదే
 గడుసు తెలందియొక్కొతె కాపురమావయి
 నెట్లుబోయినాన్

ఉ॥ పోవలెనేకదింటికిని ముందర
 తొందరగాను వంటకం
 పీ వొనరింపు మన్నను సరే యిదియెప్పుడే
 మన్నదే యటం
 కావలవాడవారలతో నాకబు రీకబురాడి
 తొమ్మిదిం
 కావుకువచ్చి పొయ్యిలోక పట్టెడుగుడ్డలు
 కిర్పనాయిలున్
 దా విడలించి కట్టెలోక తట్టెడు
 గుక్కి వేగమేపొయ్యిని

జావికిఁజూయిన్నానము గజాలునదా
 నొనఁగించి వచ్చుచో
 దోపలొనెవ్వరోయొక రెదోయని రంచును
 దొమ్మిలాడి నా
 పావునుచెల్లఁబెట్టినవాకిట పెద్దఁగ
 రద్దిసేయుచున్

గానలెవంట నాకని యెగాదిగమంటలు
 పెట్టినాథుఁడే
 పోవలెవేళ యైన దన బుద్ధినిమానకపోలి
 రింతలో

జావుకొనంగఁజూయెదరె వండినపిండమ
 దేమిసేతు నే
 కావనకత్తిమీద నెటుసల్పుదు సామనివే
 విస్తరిన్
 దావడివేదియన్న మొకతట్టున ఉప్పును
 వేడిచారు మీ

కేవిధి యిష్టమేకద భుజించు డటంచును

బల్కవేళయె

పోవగ నన్నమే తినకపోయెడు భతకను

జూచినేనిదే

శావినోయేటిసోపడెద ప్రాణమునాపెదనంచు

ధూతకయె

చావగబర్బులెట్టగ బజారునగుంపులు

గూడియందరీ

కావరమేల నామగని కాల్పుచుతిప్పలు

బెట్టుచున్న దం

చావల వారునవ్వగ రహస్యముగా బ్రతిమాల

భతకదా

పోవుదు రింటికింగడును బొందలుకొంతలు

లోకమందునన్

ఉ॥ శేతనుడబ్బు లేనపుడెచీరలఁదెమ్మను

తెచ్చియిచ్చినన్

నేతవిగావు సూటపదిచాబరుగాదిది

మొద్దుగుడ్డ నా

వ్రాతయటంచు మూతిబిగ బెట్టియె కట్టును

నాలునాళ్ళ కే

రాతినెకొట్టిచించి యిదివ్రాతదికొట్టున

జీకిపోయె నీ

2

వాతనువై చెనతకకులు బట్టలుతేవెటు

చత్తుమీ కప

ఖ్యాతియెలేకపోయెన దిగంబరినాదునటంచు

యేమొ వే

కోతలుకోసియేటికెటా కోకలనిర్వది

కట్టిచించుగా

నాతియొక్కర్తుధూతకయయి నాథునిమాటం

దిట్టిపోయుచుకా

నాలుగునాళ్ళకొక్క నగనాణెముకాదని

మాడ్చిచేయ గం

సాలి కొసంగిపట్టడ పసందుగ లేవని

నానుజేయఁగా

సూలిని బెట్టియిద్దియును గూడదటంచుచు

దానిమూర్చి దా

కాలికి వేలికోయొకటి కాదగునంచును

బెట్టుదండ్యగల్.

1. పెంకెమగఁడైననాడుది వేగలేదు । గడుసుభార్యతో

మగవాఁడు గడుపలేదు । కానిపెండ్లాము గుణవతి

యైనమగని । గూడ, దీసెమశక్తి జేకూరునుమ్మ!

2. కీర్తియపక్షితిఁ స్త్రీలచే గిట్టుపుట్టు । గానగ, చూపు

లెందైన గలిగియున్న । వారుసాధ్యులు గాగల వార

టంచు । మొదలుపెట్టితిన్ నాత మొక్కిసతులు॥

3. పతులకే వేళహితులయి సతులువఱలి । చదువుసంధ్య

లుచక్కగా ముదముతోడ । వృద్ధి జేయుచు వెలదులు

విహితవృత్తి । జగతిగీర్తినిగాంచుత కాశ్వశిముగ!

సంపూర్ణము.

10935

శ్రీ రసిత ఇనాస్ షాహి పదమాల

1013

8708

వేదాంతగ్రంథమాల

శ్రీరస్తు.

శ్రీ రసికజనానందోదయ పదములు.

ఇది

శ్రీలక్ష్మీనారాయణ చరణారవింద సేవతుండును నల్లూరి
పంశ వయఃపారావార రాకానుధాకరుండును విఖనస
కులాలంకారుండును వేంకటాచార్య తనూభవుండును
నల్లూరు నరసింహాచార్యులగారిచే సుఖవాసిపంశ
దుగ్ధకూపార కుముదబంధవుండును నల్లూరు
పాలెగ్రామ పితేకోర్టు తీర్పులయందు నైపు
ణుండగు నారయగారి ప్రోత్సాహమువలన
రచియింపబడి

శ్రీవేంకటపూడి వేణుగోపాల కరుణాకటాక్ష
సంలబ్ధ సరసకవితాధుర్యులగు శ్రీమాన్
పరాశరం శేషాచార్యులవారిచే
బరిష్కరింపబడి

మ॥ రా॥ రా॥ శ్రీ॥ కొమ్మూరిపుల్లయ్యగారి
స్వకీయ

బాపట్ల శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరీ ముద్దాక్షరశాలయందు
ముద్రింపింపబడియె.

1914.

